

1768, 29.
No: 81.

SPECIMEN

CONTINENS

CAPVT IVRIS CONTROVERSVM

DE

**CVRATORE LITIS
IN CONCVRSV CREDITORVM**

QVOD

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS AVCTORITATE

PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESSOR. IVR. NAT. ET GENT. PVBLIC. ORDIN.

NEC NON SOCIETAT. LITER. DVISEVRG.

SOCIO

IN AVDITORIO PETRINO

DIE XXVII. AVG. ANNO CIDIICCLXVIII.

PVBLICE DEFENDET

AVCTOR ET RESPONDENS

IOANNES SIGISMVNDVS WITTICHIVS

VENVSBERG. MISNIC.

L I P S I A E

EX OFFICINA LANGENHEMIA.

SPECIMEN
CONTINENS
CAPUT IVIS CONTROVERSIAM
DE
CURATORE LITIS
IN CONCURSU CREDITOUM
G. V. D.
ILLUSTRISSIMO REGVM ORDINIS AVCTORITATE
P. R. A. E. S. I. D. E.
D. CHRISTIANO HENR. BRVNING
PROFESSOR P. R. A. E. S. I. D. E. ORDIN.
REC. NON SOCIETAT. LIT. BRVNING
SOCIO
IN AVDTORIO PETRINO
DIE XXIII. AVG. ANNO CIOISECVLIII
P. R. A. E. S. I. D. E.
AVCTOR ET RESPONDENS
IOANNES SIGISMUNDVS WITTICHIVS
AVTOR ET RESPONDENS
P. R. A. E. S. I. D. E.
EX OFFICINA LITHOGRAPHICAE

DE
CVRATORE LITIS
IN CONCVRSV CREDITORVM.

§. I.

Possem quidem temerarius videri, qui de curatore litis in concursu creditorum scripturus sum, et displicere, quod non vel in emendando vel corrigendo aliquo antiquo iuris fragmento, vel nouo aliquo inueniendo, parum curiosus an veri quid insit nec ne, laborauerim; sed haec a mea ratione, meisque viribus imo et ipso meo instituto plane alienissima. Putaui, permillum esse tironi, qui suae diligentiae rationes redditurus est, quique ipse aliquid ad disceptandum propositurus est, aliquam sibi capere scribendi materiam, eamque digerere, partim, vt ingenium exerceat, partim vt disceptandi materiam proponat. Et quamuis in pragmatica Iurisprudencia haud ego sim, qui de curatore litis copiose et eleganter ad forum scribere valeam, tamen thesium loco quantum potero, quantumque vires permittunt, breuiter quaedam dicam, parum curiosus an iis sim satisfactorus, quibus nihil, nisi quod ipsi fecerint, placere potest.

§. II.

Nihil ad me curatorum diuersitas, de hoc qui in concursu creditorum liti datur, agamus. Est vero curator litis persona publica auctoritate constituta et confirmata vt loco debitoris ipsius massae concursus iura et utilitatem defendat et promoueat in ipso processu seu concursu coram iudicio moto. Dicitur interdum *Curator Concursus* vt eum vocat GRIEBNER in *Princip. Proc. Iud. L. II. C. IX. §. 4.* aliis *Contradictor* vocatur a potiori parte sui officii, quod in

contradicendo creditoribus consistit. Facile ex hac definitione patet, hunc *Curatorem litis* non posse confundi cum *Curatore bonorum*. Hic enim *bonorum Curator* extrajudicialia curat et bonorum ab ipso debitore cessorum rationem gerit. Cum enim si debitor obaeratus bonis cessit, ei amplius suorum bonorum cura atque administratio committenda non sit, necesse est, ut vel ipsi creditores communi consensu aliquem constituent, qui bona obaerata ex quibus expectant solutionem, administret, vel si inter se haud consentiant, ut ipse iudex aliquem eligat, quem administrationi bonorum praeficiat.

§. III.

Quis vero *Curator litis* constitui possit, facili negotio deciditur. Cum enim in iudicio agat et experiatur, patet neminem posse curatoris illius officio fungi, nisi qui ad postulandum habilis est, quique ius causas orandi in foro atque iudicio obtinuit. Hinc non tantum iurium peritus esse debet, sed in quibus prouinciis non cuiilibet patet aditus ad forum, licet iura calleat, imo in quibus publica auctoritate constituuntur aduocati, vix quisquam alius curatoris litis officio fungi potest, nisi qui sit aduocatus, seu a principe ad praxin admittus. An vero ipse etiam bonorum curator possit hoc curatoris litis officio fungi dubitatur. Putauerim recte et eundem *Contradictorem* esse posse dummodo praeterea habilis sit seu iis requisitis instructus, ut hoc officio fungi queat. Quae testatur KNORR in *der Anleitung zum Gerichtlichen Proceß. L. III. C. VII. §. 6.* ut sumtibus parcatur, utrumque officium et curatoris bonorum et litis ab vna eademque persona administrari, quam quidem rationem non peruideo, neuter enim gratis aget et neutrum officium vnus gratis expediet.

§. IV.

Constituatur vero hic curator litis ab ipso iudice et quidem eo, coram quo concursus creditorum seu ipsa lis pendet. Quare si et quaedam debitoris bona alibi sita sint, quae dein ad massam concursus, ut vocant, sumuntur, lis vero coram eo iudice rerum sitarum non mota sit, nec huic iudici ius competere potest, litis contradictorem eligere atque constituere, simulac vero electus est, qui litis curam gerat iuramento obstringitur de officio rite adimplendo, qua videtur

dentur facere verba ORDINAT. PROC. SAX. RECOGN. ad Tit. XLI. §. 4. Dat der bestellte Curator litis, so hierzu auf gleiche Maasse wie der Debitor selbst zu verpflichten, zu antworten und des gesammten Credit-Besens Bestes zu beobachten; Iuramenti vero, quod praestandum argumentum his continetur verbis: eydlichen angeloben, daß sie keinem vor dem andern etwas per gratificationem einräumen, noch auch richtige Forderungen, zum Aufenthalt der Sache in Zweifel ziehe, oder gar läugnen wollen. An vero Cautionem praestet ipse Curator litis, quaerendum est. Cum iuramento obstringatur, quod cautionis loco est, neque administrationem aliquam bonorum gerat, sed in iudicio tantum officium praestet, certum est, ab eodem cautionem aliquam exigi non posse.

§. V.

Officium vero *Curatoris litis* varium est. Primum enim examinare debet Creditorum causas atque liquidationes, iisque primario contradicere, vel quae iis exceptiones opponendae sint, obicere. Primaria ergo causa est, vt attendat, an, quod cuius creditor exigit debitum, verum sit et iustum. Hinc, si vel probatione vel demonstratione aliqua veritatem atque certitudinem crediti sui creditor quis ostendat, qualis sit probatio vel demonstratio, an vitia probationi insint, an non concludat probatio, an documenta omnibus numeris absoluta sint, quibus ad probandum suum ius creditor utitur. Quare et si creditor ad suum ius confirmandum produxit documentum guarentigiatum, agnoscere debet, nisi falsi suspicionem sit obiecturus, imo, si quae alia contra illud documentum habeat, quibus eius probandi vim imminuat, allegare. Sed hic dubitatio oritur: Si scilicet creditor suum fundet ius in documento guarentigiato, curator litis contra opponat exceptionem illiquidam vtrum ad eius reprobatorem admittendus, an vero reconuentio propterea instituenda, vt alias solet in Processu executiuo? Communiter arbitrantur, si alias in Processu executiuo non admittantur illiquidarum exceptionum reprobatio, etiam curatorem litis in concursu creditorum non audiendum esse exceptione illiquida, sed reconuentione instituta eam esse vrgendam, quam sententiam olim defendebant ICTi Vitebergenses

apud BERGERVM in *Elect. Discept. Forensf. p. 192.* Sed in contrariam sententiam abiere ICI Lipsienses. Imo, si dicendum quod res est, videtur causae Lipsiensium opinio magis consentanea esse. Sicut enim concursus creditorum recte dicitur iudicium vniuersale, cum in eo de vniuersis bonis obaerati debitoris lis agitur, sicque omnes atque quicumque sint creditores, non tantum ii, qui guarentigatis instrumentis ius suum probare possunt, sed et alii, qui talibus documentis instructi non sunt, quibus suum ius probare vel demonstrare saluum esse debet, quo dein omnia ex communi illa massa, vt vocant, inter creditores recte distribui possint, ita sane non est causa, cur in hoc iudicio non aequae audiendus sit contradictor, maxime cum reliquorum creditorum interfit, ne quis ad communem causam admittatur, qui iusta exceptione possit repelli. Iusta autem et tunc erit exceptio, licet illiquida sit ab initio, modo ex post facto probatione liquida fieri possit. Quapropter hanc sententiam comprobauit ORDIN. P. S. R. *Tit. XXI. §. cit. 4.* verb. noch derselbe, oder auch der Schuldner mit seinen Gegen-Forderungen, wie bis anhero zum bñtern geschehen, in die Reconuention verwiesen, sondern solche, wenn sie gleich nicht liquid, ebenfals auf die jeso angeführte Maasse zugleich erörtert, jedoch derselben halber, zu Vermeidung der Confusion, absonderliche Acta gehalten werden sollen.

§. VI.

An vero Contradictori litis possit iuramentum deferri in concursu, videndum. Si contradictor ipse debitoris communis sit procurator ab eodem constitutus, neque prohibitum sit Prouinciali iure praestare iuramenta per procuratorem, videtur non abhorreere a fori tunc ratione, contradictori iuramentum deferre, vt in principalis sui debitoris animam iuret. At vero, si vel Prouincialia iura non admittant iuramenta per procuratorem, vti Saxonica vel contradictor ab ipso iudice constitutus sit, nunquam fieri poterit, vt eidem iuramentum deferri possit, cum semper versetur in ignorantia facti alieni, de quo ipsi iurandum esset. Quare et ORD. PROC. SAX. ELECT. *cit. loc.* disponit: Dem Curatori litis aber den Eyd über Sachen, darvon ihm ohnedem keine Wissenschaft beywohnen kann,

zu

zu deferiren, hinführo denen Gläubigern schlechterdings nicht ge-
stattet werden.

§. VII.

Respondet itaque curator litis ad ipsas creditorum liquidationes, exceptiones obiicit, iisque replicantibus duplicando respondet, quaeque ex sua parte reprobandae sunt exceptiones liquidas efficit, imo ipsis creditoribus, prout necesse est, iuramenta defert. Sed iam quaeritur, an etiam contententibus inter se creditoribus super prioritate respondere possit. Nunquam enim hoc ad partes curatoris litis referri poterit, quippe debitoris nihil interest, quis creditorum alteri in solutione praeferatur. Haec sunt potius creditorum inter se iura, quibus se curator litis immiscere nequit, quod expresse quoque prohibet, ORD. R. P. S. Tit. XLI. §. 1. Curator litis auch aller Weitläufigkeit und sonderlich des Verschrens super Prioritate sich zu enthalten.

§. VIII.

Cum vero officium, quod gerit curator litis, vergat simul in utilitatem creditorum mediate, omnino statuendum est, hunc ad gratis operas praestandas non teneri, imo potius laboris sui premia posse exigere. Sed quaeritur, a quo has laboris sportulas postulare possit? Cum in communem agat atque laboret concursus ipsius atque omnium simul creditorum utilitatem, recte statutum est, ut ex ipsis bonis seu massa concursus sportulas curator litis capiat. At quid? si vni alteriue tantum creditori contradicat, ut propterea separatae expeditiones suscipiendae, an et has sportulas ex concursus massa capiat contradictor? quaestionem hanc decidit MANDAT: *Elect. nouiss. de Banquoruprorib. §. 23.* Noch weniger gehöret dahin diejenigen Gerichts- und andere Unkosten, so bey entstandnen Particular-Rechtfertigungen derer Creditorum unter sich aufgehen, als wenn, zum Exempel ein Gläubiger zu Behauptung seiner nachher ungegründet befundenen Meynung litigiret, oder zum Credit-Wesen nicht gehörige Expeditiones veranlasset, inmaßen dergleichen Expensen blos von demjenigen, der sie durch seine Contradi-
tion

tion causirt, zu erlegen, oder ihm bey der Perception von dem erhaltenen Quanto abzuziehen sind, jedoch mögen, im Fall, der streitende Theil in Erstattung derer Expensen nicht vertheilt worden, des *Curatoris litis* Unkosten, weils selbiger des Credit-Besens iura defendiren müssen, ganz, die Gerichts-Gebühren aber zur Helfte von der Massa abgezogen werden.

§. IX.

Tantum adhuc videamus, quo modo officium curatoris litis finiatur. Finito concursu, ipsum contradictoris officium finiri, certissimum est; neque dubitatur, morte curatoris litis officium finiri, nec in heredes illius transire, cum personae aptitudo et industria in eo electa sit. Transactione facta inter creditores communes et debitorem, amplius contradictoris officium haud superesse, aequae certum est. An vero et reuocari possit hoc officium pendente lite, quaerendum? a debitore communi, qui sibi Procuratorem liti constituerat, id fieri posse, ex natura Mandati patet, vbi tamen ob verba ORD. REC. PROC. *Tit. VII. §. 4.* ohne gnugsame vom Richter vor erheblich befundene Ursache zu wiederrufen, keinesweges frey, in expressa reuocatione iusta adesse deberet reuocandi causa. Quodsi vero liti curator datus a iudice, hicce curator non aliter reuocari poterit, quam si ex iusta causa prius cognita fiat e. c. Si parum accurate officio satisfaciatur, vel contra iuram fidem agat. Concludimus inde, nec suo se abdicare posse officio liti curatorem, nisi simul iustam abdicationis allegare probareque possit causam, maxime si a iudice constitutus sit, quod rationem in eo habet, quia a conuentione confirmata vnilateralis dissensu recedi non possit.

T A N T V M.

ULB Halle

3

005 880 491

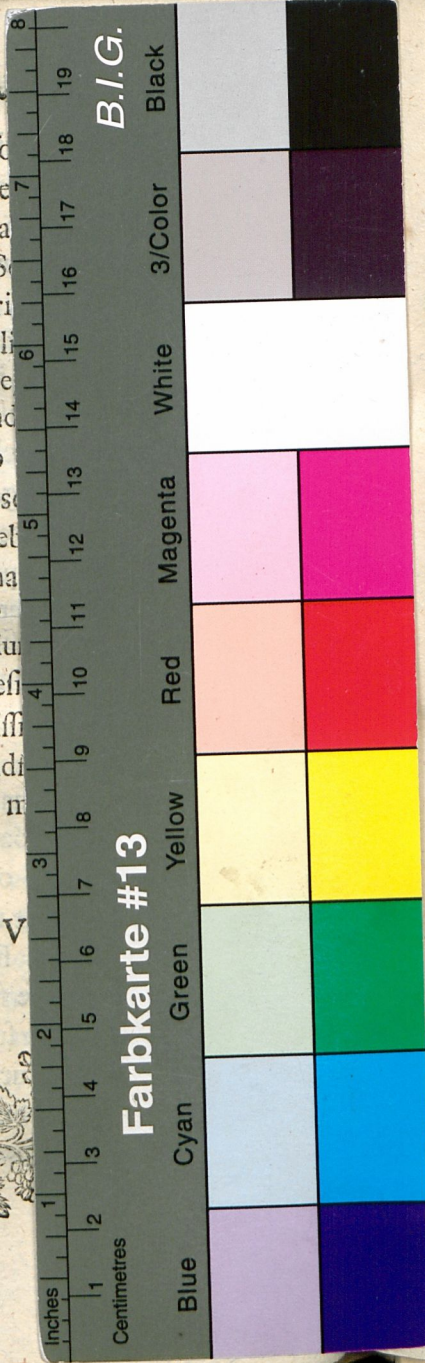
VD18

1768, 29.
No: 81.

SPECIMEN
CONTINENS
CAPVT IVRIS CONTROVERSVM
DE
CVRATORE LITIS
IN CONCVRSV CREDITORVM

Q V O D
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS AVCTORITATE
P R A E S I D E
D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
PROFESSOR. IVR. NAT. ET GENT. PVBLIC. ORDIN.
NEC NON SOCIETAT. LITER. DVISVURG.
S O C I O
IN AVDITORIO PETRINO
DIE XXVII. AVG. ANNO CIOIOCCCLXVIII.
PVBLICE DEFENDET
AVCTOR ET RESPONDENS
IOANNES SIGISMVNDVS WITTICHIVS
VENVSBERG. MISNIC.

L I P S I A E
EX OFFICINA LANGENHEMIA.

